

(۱)

شکر

شکرايك عجيب چیز چھے ، واجب چھے - شکر، شکر نعمۃ چھے ، خدا پوتانا عباد تھکي جرنے پوتانا عباد ماسي آپے چھے يہ شکر کرے .
 مملوك ال محمد اچ شکر نوبيان کرون چھون - تر پيشتر شکر کرون چھون ، شکر کونو کرون چھون؟ باواجي صاحب سيدنا طاھر سيف الدين نو شکر کرون چھون ، يہ مولیٰ يہ منے تيار کيدا ، شکر کرتا سکھايو ، فرماوے چھے :

اے بيٹا!

ام روجو ،
 ام ماتم کرجو ،
 ام شهادۃ پڑھجو تمیں ،

جر وقت بھي شهادۃ پڑھون چھون باواجي صاحب گھنا ياد اوے چھے ، شهادۃ پڑھو چھون - تر وقت - انے اپنو شکر کرتو جاؤن چھون .
 "الف" "ب" - ا کوير سکھايو پڑھتا؟ باواجي صاحب يہ سکھايو جو ام - ا "الف" کہوئي ، ا "ب" کہوئي ، بسم الله پڑھتا اديپور ما ا پير منے سکھايو۔ باواجي صاحب يہ کر جو بسم الله ام پڑھائي .

(۲)

داعی نی محبت

مؤمنین نی جماعت! آج تمہیں سگلا کھینچائی کھینچائی نے یہاں آیا چھو، سونہ کام آیا چھو، احسین نی محبتہ تمارا دل ما چھے، حسین نا داعی نی محبتہ تمارا دل ما چھے، یر داعی تماري طرف دیکھی رہیا چھے، محبتہ نا خاطر تمہیں سگلا سونہ سونہ کرو چھو! انے جہ دیکھی نے گھنا خوش تھئی رہیا چھو۔
مؤمنین نی جماعت! انے ایم دعاء کرے چھے - خداتہ تمارا سگلا نا نفوس نے مملوک ال محمد نا ساتھ جویری دیجو، اے مارا پیارا فرزندو! میں آج نا دن ما تمنے سگلانے اہلاً وسہلاً کھوانے ایو چھون۔

(۳)

هَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ

امام صادق علیہ السلام صلوات اللہ علیہ فرماوے چھے کہ: ایک قوم آیا خراسان سی، ایک مرد نی طرف اپیر- امام یر نظر کیڈی، اوٹا رواؤھتا تر ماسی، یر مرد نا بے پاؤن سگلا پھائی گیا تھا، امام پوچھے چھے: اے مرد! اے مؤمن! اے سونہ چھے؟ تمارا پاؤن کیم پھائی گیا چھے؟ وہ عرض کرے چھے کہ: اقا! غلام گھنودور سی ایو چھون، اے رسول اللہ نا فرزند! خراسان سی چلتو چلتو ایو- اے مارا پاؤن پھائی گیا چھے، خدا نا قسم- مولیٰ! میں ایو نہیں مگر اپنی محبتہ نا خاطر، فقط اپنا دیدار دیکھوانا خاطر، اپنا قدم پر ما تھو موکوانا خاطر، اہل البیت نی محبتہ منے کھینچی نے لاوی چھے۔

(۴)

امام حسين ص ع ني شجاعة

اقرباء بهي سگلا شهيد تهئي گيا ، هوے تو ايک مولی باقي چهے ، حسين اکیلا
 یر باقي چهے ، تمام قتلاؤنا درميان اکیلا باقي چهے ، دشمنو هزارو ني گنتي ما
 چهے ، مگر حسين نے کوئي پروہ نتھي ، اهو شجاع تھا ، امام حسين نا
 بدن مبارک ما اکھانر خم لاگا چهے ، گنتي بهي کيدي چهے کہ اتنا نر خم لاگا - ۱۵۴
 - انے جر گنتي تهئي پوري گنتي - کتنا نر خم کہ ۹۵۰ -

بھالا نا نر خمو ،

طعن نا نر خم ،

تیر نا نر خم ،

تلوار نا نر خم ،

مؤمنين ني جماعه! تیر نا حصه و اپنا بدن پر ٹوئي گيا ، اپنو بدن مبارک
 چھلني ني مثل تهئي گيو .

(۵)

جنن ني حرمة

مؤمنين ني جماعه! سگلا فضلاء کيو هتا! مولانا برهان الدين مارا مھوئا
 باواجي صاحب - سيدنا برهان الدين اعلى الله قدسه ، دانر پڑا هوئي تو

اڻهاوي نه ڪهاڻي ڄاڻي ، نرمين پرسي اڻهاوي نه ڪهاڻي ڄاڻي ، يا بعض وقت
اهوي جڳهه ما هوئي ڀر ڪريهان سي ڪيم ليواڻي ، توکوئي نه حڪم ڪرے ڪرے
صاف ڪري انے پڇهي تمين ڪهاڻي ڄاڻو ، اڏانر نه صاف ڪري نه . . .

. . . الحد العلامة لقمانجي سورت ما - گھنا ورس سورت ما عامل رهيا ،

سيدي لقمانجي ، اپني عاده هتي ڪر جهان جن نه لوگو ناڪهي دے - پھينڪي دے -
ڀر پوتانا هاڻسي اڻهاوے ، لوگو جموا بلاوے تورستر پرسي ڄاڻي ، تو جن نا دانر و
ڀڙا هوئي ، وهان ڪهڙا ٿھي ڄاڻي ، برابر درست ڪراوے ، اپ ڀد هارے تو اپ
مرستہ بدلي ناڪھي ، ڪيم ڪريهان تو اڪھا سگلا امثل ني چيزو - جن نه بے ادبي ڪري
نه پھينڪے يهان ، بيچار مرستري ڀد هاري ڄاڻي - سيدي لقمان جي .